

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Jaroslavou Křivánkovou ve věci

žalobce: D. B., nar. X, bytem X
proti
žalované: Ministerstvo práce a sociálních věcí, Na Poříčním právu 1, 128 01
Praha 2

v řízení o žalobě ze dne 14. 5. 2024 proti rozhodnutí žalované ze dne 7. 5. 2024, č. j. MPSV-2024-109860-915 o žádosti o dávku příspěvek na živobytí

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadená rozhodnutí

1. Rozhodnutím Úřadu práce ČR – krajská pobočka v Karlových Varech ze dne 8. 4. 2024 č.j. 7506/2024/ASS byla zamítnuta žalobcova žádost o dávku pomoci v hmotné nouzi – příspěvek na živobytí s odůvodněním, že žalobce neprokázal žádným způsobem, že je osobou v hmotné nouzi.

2. Rozhodnutím žalované ze dne 7. 5. 2024, č. j. MPSV-2024-109860-915 byla zamítnuta odvolání žalobce proti výše uvedenému rozhodnutí a toto bylo potvrzeno s odůvodněním, že rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem za situace, kdy žalobce nesplňuje

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

podmínky uvedené v ust. § 3 odst. 1 písm. a) zákona č. 111/2006 Sb. o pomoci v hmotné nouzi (dále jen PHN). Žalovaný uvedl, že příjem je pouze jednou z veličin ovlivňujících nárok na dávky pomoci v hmotné nouzi. Pro možné přiznání dávky příspěvek na živobytí je nutné mít za splnění nejen to, že příjem nedosahuje částky živobytí, ale je nutné rovněž naplňovat status osoby v hmotné nouzi. Systém pomoci v hmotné nouzi nezabezpečuje pouze finanční prostředky ze strany státu v podobě dávek, současně si klade za cíl vyvést osoby ze stavu hmotné nouze, což však předpokládá spolupráci těchto osob (např. naplnění podmínky stavu hmotné nouze dle ust. § 3 zákona o PHN s tím, že je osoba vedená v evidenci uchazečů o zaměstnání za účelem nalezení vhodného zaměstnání a tím i vyvedení ze stavu hmotné nouze. Mínění žalobce, že příspěvek na živobytí není podmíněn nějakou registrací zprostředkování je tudíž mylné (dle ust. § 3 zákona o PHN je možné naplnit stav hmotné nouze i jinými způsoby). Důležitost vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání, není-li splněna podmínka stavu hmotné nouze jiným způsobem, je deklarována v ust. § 25 odst. 2 zákona o PHN. S ohledem na to, že žalobce nesplňuje podmínky pro vyhodnocení stavu hmotné nouze dle ust. § 3 odst. 1 písm. a) zákona o PHN, nezabýval se Úřad práce určením nároku a jeho výše. Žalobce byl osobou vedenou v evidenci uchazečů o zaměstnání a Úřad práce, zprostředkovatel zaměstnání mu je zprostředkoval, přičemž žalobce pracovní poměr ukončil výpovědí ze dne 6. 12. 2019 (zaměstnán byl ode dne 4.12.2019) a od té doby nesplňuje žádnou z podmínek pro vyhodnocení stavu hmotné nouze dle ust. § 3 zákona o PHN. Žalobce se však i přes četná vysvětlení odmítá do evidence uchazečů o zaměstnání zaevidovat, ve spisové dokumentaci není založen žádný objektivní důvod, který by žalobce doložil, aby vysvětlil, proč se do evidence uchazečů o zaměstnání nezaeviduje. Správní orgán plně chápe, že se žalobce jakožto osoba zcela bez příjmů, s dluhy u matky, nachází ve velmi těžké životní situaci, ale je nutné, aby se žalobce zaevidoval do evidence uchazečů o zaměstnání.

II.

Žaloba

3. Včasnou žalobou ze dne 14. 5. 2024 doručenou zdejšímu soudu následujícího dne se žalobce domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalované. Žalobu odůvodnil tím, že jeho příjem je nižší než částka na živobytí, jeho situace trvá již 52 měsíců, zatím si kumulovaně vypůjčoval od vlastní matky, která je v důchodu. Oznamuje příspěvek na živobytí ve výši 4 158 Kč za měsíc v období od března 2024 do května 2024 a následně v období od ledna 2020 do února 2024, neboť měl příjem nižší než životní minimum. V kapse má 25 Kč, na bankovním účtu již 52 měsíců 203 Kč, přijatelné vlastní obydlí i vybavení, jeho majetek nebrání přiznání příspěvku na živobytí, je bez přivýdělků, nepodniká ani nepodnikal, je nenáboženský, bezdehtový, není členem žádné organizace, není v evidenci zprostředkování, náklady na bydlení má asi 2 200 Kč měsíčně, v dubnu činily jeho výdaje 3 200 Kč. Úřad MPSV opakovaně nezmínil rozhodné údaje, opakovaně neprovedl zjištění vyměřovacího příjmu, opakovaně neprovedl výpočet vzorečku hmotné nouze, neoznámil příspěvek na živobytí, opakovaně nevhodně zmiňují doplňkové podmínky nároku na bydlení v § 3, který je pouze doplňkovými podmínkami nároku na bydlení, oproti tomu § 2 odst. 2a je samostatný nárok na stravné bez ohledu na situaci bydlení. Úřad MPSV a specializovaný Krajský soud v Plzni se mohou vyloučit z jednání, pokud neznají text zákona 111-2006 sb., obdobně pokud propaguje kolonismus jde o protiparlamentní nelegální činnost, toto je parlamentní nenáboženský stát ČR.

4. V doplnění žaloby datovaném 9. 6. 2024 žalobce požádal o osvobození od nákladů řízení, neboť měl příjem nižší, než je životní minimum, jediné prostředky získával v období

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

od ledna 2020 do června 2024 z půjček od své matky, má přijatelné vybavení a obydlí, jež nebrání přiznání nároku od ČR.

5. V podání ze dne 19.7.2024 žalobce uvedl, že žádá o vyloučení soudce Křivánkové a Komínkové z důvodu 54 měsíců čekání na oznámení příspěvku na živobytí, když měl být oznámen okamžitě nebo do 14 dní předběžné oznámení, tudíž je prokázána neznalost věci. Soud ani úředníci MPSV nevypočetli příjem dle § 2 odst. 2a zákona č. 111-2006 Sb., podobně § 21, což je v dané věci zásadní a skoro jediný prvotní rozhodný argument pro přijatelné obydlí a vybavení domácnosti bez vlastních naspořených peněz a žití na dluh průběžně půjčovaný od vlastní matky. Dále žalobce uvedl výši prostředků, jež si v období od března do července 2024 vypůjčil od své matky a vyjádřil se ke svým výdajům.

III.

Vyjádření žalované k žalobě

6. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě ze dne 3. 6. uvedla, že žalobce požádal o dávku příspěvek na živobytí za období od měsíce ledna 2020 do února 2024. Je posuzován samostatně bez další společně posuzované osoby. Dne 18. 3.2024 vyzval Úřad práce ČR, krajská pobočka v Karlových Varech žalobce, aby objasnil, že je osobou v hmotné nouzi a poučil jej, jakým způsobem má prokázat plnění základních podmínek pro vyhodnocení stavu hmotné nouze. Žalobce na výzvu zareagoval ještě téhož dne, avšak neprokázal, že je osobou v hmotné nouzi dle ustanovení § 3 odst. 1 písm. a) zákona o PHN. Dne 8. 4. 2024 vydal Úřad práce rozhodnutí o zamítnutí žádosti o dávku příspěvek na živobytí, jež žalobce napadl odvoláním, jež bylo žalobou napadeným rozhodnutím zamítnuto a odvoláním napadené rozhodnutí bylo potvrzeno, neboť bylo shledáno zákonným. Důvodem zamítnutí žádosti bylo nesplnění základních podmínek stavu hmotné nouze z důvodu nesplnění podmínky uvedené v § 3 odst. 1 zákona o PHN, v důsledku čehož není žalobce považován za osobu v hmotné nouzi. Žalovaná žalobci vysvětlila, že jeho mínění, že příspěvek na živobytí není podmíněný nějakou registrací zprostředkování (míněno zaměstnání – pozn. soudu) je mylné a je proto nezbytné, aby vyvinul aktivitu spočívající v zaevidování do evidence uchazečů o zaměstnání. Z uvedených důvodů na svém rozhodnutí, jež žalobce napadl žalobou, trvá, neboť žalobu považuje za nedůvodnou.

IV.

Posouzení věci soudem

7. V dané věci soud rozhodl bez jednání v souladu s ustanovením § 51 odst. 2 s. ř. s. a § 76 odst. 1 s.ř.s.

8. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

V.

Rozhodnutí soudu

9. Žalobce vznesl v průběhu soudního řízení výše uvedenou námitku podjatosti vůči věc vyřizující a ji zastupující soudkyni, o níž bylo rozhodnuto usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 5.9. 2024 č.j. Nao 132/2024-82 bylo rozhodnuto, že soudkyně Mgr. Jaroslava Křivánková a Mgr. Jana Komínková nejsou vyloučeny z projednávání a rozhodnutí

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

projednávané věci.

10. Žalobce se žalobou domáhal zrušení výše uvedených rozhodnutí správních orgánů, které nevyhověly jeho žádosti ze dne 12. 3. 2024 o přiznání dávky příspěvek na živobytí za období od ledna 2020 do března 2024 s odůvodněním, že v důsledku toho, že žalobce neprokázal, že je veden jako uchazeč o zaměstnání nemohl jej žalovaný považovat za osobu v hmotné nouzi, a proto se ani nezabýval určením nároku a výše dávky příspěvek na živobytí.

11. Podle ust. § 3 odst. 1 zákona o pomoci v hmotné nouzi „Nestanoví-li tento zákon jinak, osobou v hmotné nouzi není osoba, která

a) není v pracovním nebo obdobném vztahu, popřípadě nevykonává tyto vztahy alespoň v rozsahu 20 hodin měsíčně, ani nevykonává samostatnou výdělečnou činnost a není vedena v evidenci uchazečů o zaměstnání, popřípadě osoba, která je v pracovním nebo obdobném vztahu, ale nemá z těchto vztahů v rozhodném období příjem, s výjimkou osoby, která je

1. starší 68 let,

2. poživatelem starobního důchodu,

3. invalidní ve třetím stupni,

4. osobou pobírající peněžité dávky nemocenského pojištění z důvodu těhotenství a mateřství nebo rodičem celodenně, osobně a řádně pečujícím alespoň o 1 dítě a z důvodu této péče pobírajícím rodičovský příspěvek, a to po dobu trvání nároku na rodičovský příspěvek a po této době takto pečujícím o dítě, které z vážných důvodů nemůže být umístěno v jeslích nebo v mateřské škole nebo obdobném zařízení,

5. osobou osobně pečující o dítě ve věku do 10 let závislé na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I nebo osobou osobně pečující o osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II (středně těžká závislost), nebo ve stupni III (těžká závislost) anebo ve stupni IV (úplná závislost), a to za předpokladu, že v žádosti o příspěvek na péči pro osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby byla uvedena nebo po přiznání příspěvku na péči příslušnému orgánu ohlášena jako osoba poskytující pomoc; je-li pečujících osob více, lze toto ustanovení použít pouze u jedné z nich, a to té, která byla určena jejich písemnou dohodou, a nedohodnou-li se, nelze toto ustanovení použít vůbec,

6. poživatelem příspěvku na péči ve stupni II (středně těžká závislost), nebo ve stupni III (těžká závislost) anebo ve stupni IV (úplná závislost),

7. nezaopatřeným dítětem,

8. uznána dočasně práce neschopnou,

9. práce neschopná z důvodu, který by byl u pojištěnce pojištěného podle zákona o nemocenském pojištění důvodem pro rozhodnutí ošetřujícího lékaře o vzniku dočasné pracovní neschopnosti,

10. zaměstnancem, jemuž zaměstnavatel nevyplatil mzdu, plat, odměnu za práci nebo jejich náhradu v termínu jejich splatnosti).

12. Důvodem zamítnutí žádosti žalobce o přiznání dávky pomoci v hmotné nouzi byla skutečnost, že žalobce neprokázal, že je osobou, jež je považována za osobu v hmotné nouzi dle výše uvedeného zákonného ustanovení. V posuzované věci konkrétně v souvislosti s tím, že za situace, kdy není v pracovním nebo obdobném vztahu, ani nevykonává tyto vztahy alespoň v rozsahu 20 hodin měsíčně, ani nevykonává samostatnou výdělečnou činnost, pak je pro to, aby byl považován za osobu v hmotné nouzi nezbytné, aby byl veden v evidenci uchazečů o zaměstnání. Z obsahu napadeného rozhodnutí i vyjádření žalovaného k žalobě

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

vyplývá tvrzení žalovaného, že žalobce výzvou ze dne 18. 3. 2024 vyzval, aby doložil, že je osobou v hmotné nouzi s tím, že v uvedené výzvě je uveden obsah ustanovení § 3 odst. 1 písm. a) body 1. až 10. zákona o PHM, přičemž v důsledku toho, že žalobce neprokázal, že je zaevidován na úřadu práce jako uchazeč o zaměstnání, nelze jej považovat za osobu v hmotné nouzi.

13. V souvislosti s tím, že jedním z klíčových principů, na kterých je soudní přezkum rozhodnutí založen, je přezkum jen v mezích (včas uplatněných) žalobních bodů, se soud pro účely rozhodnutí nezabýval faktickým obsahem uvedené výzvy, neboť se může zabývat jen takovými žalobními body (důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí), které žalobce v žalobě uplatnil a i kdyby snad soud viděl v napadeném rozhodnutí vady, které však žalobce neuplatnil, nemůže je sám o své vůli identifikovat a rozhodnutí zrušit, neboť by tím překročil závazný požadavek § 75 odst. 2. s.ř.s.

14. Žalobce shledává nesprávnost žalobou napadeného rozhodnutí ve skutečnostech spočívajících v jeho osobní situaci, konkrétně v absenci majetku, a především jakéhokoliv příjmu za situace, kdy jediným zdrojem jeho finančních prostředků jsou půjčky, jež mu poskytuje matka a v důsledku toho je jeho příjem nižší než částka životního minima. Tato i další, poměrně nesrozumitelná, žalobní argumentace je zcela mimoběžná za situace, kdy žalobce netvrdil ani neprokázal, že je osobou, již lze považovat za osobu v hmotné nouzi a to nejen s ohledem na výše uvedené skutečnosti, jež jsou jen jedním z předpokladů vzniku nároku na uvedenou dávku, ale především proto, že není schopen zajistit si finanční prostředky vlastní prací a tuto se mu nedaří získat ani za situace, kdy má zájem pracovat, což by deklaroval právě skutečností, že je úřadem práce veden v evidenci uchazečů o zaměstnání. Pokud za této situace dospěly správní orgány k závěru, že žalobce nelze považovat za osobu v hmotné nouzi s ohledem na nesplnění uvedené podmínky formulované v ust. § 3 odst. 1 písm. a) zákona o PHN, pak se soud s tímto zcela ztotožňuje. Soud proto spolu se správními orgány je nucen opakovat, že chce-li být žalobce v budoucnu příjemcem dávky příspěvek na živobytí, je nezbytné, aby spolu s dalšími podmínkami, jež již pravděpodobně splňuje, splnil i požadavek na zaevidování v evidenci uchazečů o zaměstnání u příslušného úřadu práce.

15. Soud s ohledem na výše uvedené dospěl k závěru, že se správní orgány vypořádaly se všemi rozhodnými skutečnostmi, jednoznačně a konkrétně zdůvodnily své závěry, přičemž vysvětlily, z jakých důvodů žalobci nepřiznaly požadovanou dávku. Správní orgány shromáždily řadu podkladů pro rozhodnutí a uvedly konkrétní důvody, pro které nemají nárok žalobce za důvodný. Zjištěný skutkový stav a závěry, které na jeho základě správní orgány činí, žalobce relevantním způsobem v podané žalobě nerozporuje. Soud proto považuje napadené rozhodnutí i prvostupňové rozhodnutí za správné, v postupu správních orgánů nebyla shledána žádná pochybení a soud se s ohledem na shora uvedená zákonná ustanovení a výsledky provedení dokazování ztotožňuje s posouzením věci tak, jak jej učinila žalovaná.

16. Soud proto dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl. Soud postupoval podle § 51 odst. 1 s. ř. s. a věc rozhodl bez nařízeného jednání, neboť účastníci řízení projevíli s takovým postupem soudu souhlas.

17. O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1, věty první s. ř. s. Žalobce neměl v řízení úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Pokud jde o

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

procesně úspěšnou žalovanou, ta v souladu s § 60 odst. 1 ve spojení s odst. 2 s. ř. s. nemá tomto řízení ve věci důchodového pojištění právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 22. 11. 2024

Mgr. Jaroslava Krivánková v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.